

GOIGS DE LA MARE DE DÉU DEL CLAUSTRE, DE SOLSONA

PUIX tan amor ens teniu
per ser la nostra Patrona:
*De la ciutat de Solsona,
els vostres fills protegiu.*

Quan Espanya a l'aspre jou
dels moros quedà lligada,
per no veure-us profanada
us amaguen dins d'un pou.
Dels claustres on el teniu
tothom el títol us dóna.

Un noi anant-hi a jugar
un dia a ses aigües queia;
sa mare, que mort el creia,
així el va sentir parlar:
– Mareta, no us afligiu,
ja trobo qui ajuda em dóna.

Els monjos i els habitants,
corrent-hi tots desseguida,
encara el troben amb vida
en vostres sagrades mans.
A la imatge, que els somriu,
claror una llàntia dóna.

Sens cap núvol al cel blau
un gran tro causa sorpresa
i queda la llàntia encesa
per un llamp que del cel cau.
Aquest fet tan expressiu
el vostre poder pregona.

Prenent-los cada castell
i els moros llençant enrera,
del de Lladurç i Llobera,
del d'Olius i Castellvell,
us fan un gran donatiu
els comtes de Barcelona.

Nostres famosos guerrers,
com a l'estrella del dia
prenent-vos sempre per guia,
han conquistat mil lloers.
Del combat entre el foc viu
al Bruch vostre nom ressona.

El malalt es pot curar
amb vostre nom a la boca;
el mariner us l'invoca
en les tempestes del mar;
per ell es lliura el captiu
del ferro que l'empresona.

Si sovint sentim enyor
els qui som fills de Solsona,
és que estant a Barcelona
sospirem per vostre Amor.
Car sabem que hivern i estiu,
sou com mare que acarona.

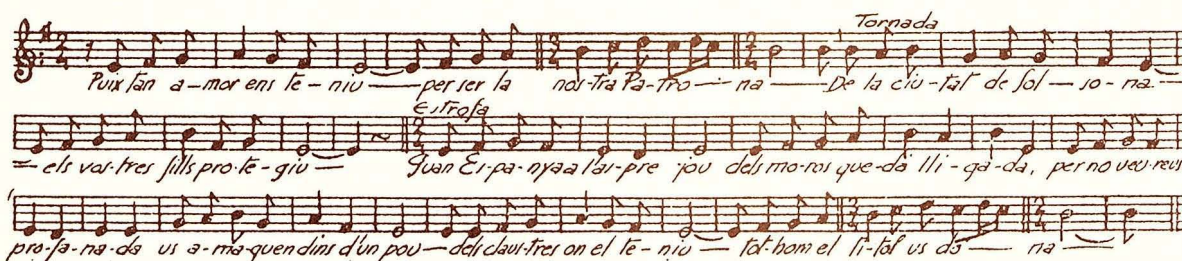
Per això tots vam unir-nos
en devota Germandat,
que és com arca que ha guardat
els béns que us plau cedir-nos.
Sou com santa emperadriu,
lluïnt l'eternal corona.

Santa Mare i Verge pura,
flor humil que Déu trià,
volgueu-nos il·luminar
quan la temptació apura.
Amb quin goig l'ànim reviu
quan un, en Vós s'abandona!

Puix tan amor ens teniu
per ser la nostra Patrona:
*De la ciutat de Solsona,
els vostres fills protegiu.*

VI. O Mare de les gràcies, intercediu per nosaltres. RI. Que, per la misericòrdia de Déu, esdevinguem justos.
PREGUEM

O Déu, que heu donat als vostres fidels la santa Verge Maria per dispensadora de les vostres gràcies;
allibereu-nos, si us plau, per la seva intercessió, de qualsevol mal en aquest món
i doneu-nos de fruit de la felicitat eterna en el cel. Per N. S. Jesucrist...

Text de Francesc Casas i Amigó (1859-1887) - Música de Mn. Joan Aymerich (1879-19858) - Boix de Ricard Marlet (1896-1976)

GOIGS A LLAOR DE SANTA MARIA DEL CLAUSTRE DE SOLSONA

QUE ES VENERA A LA CATEDRAL DE LA CIUTAT I BISBAT DE SOLSONA

*«Puix tan amor ens teniu / per ser la nostra Patrona:
De la ciutat de Solsona / els vostres fills protegiu.»*

Aquests goigs, que són els que es canten en l'actualitat, no són anònims com s'havia cregut, sinó que tenen autoria. De la lletra: Francesc Casas i Amigó (Sant Antoni de Vilamajor, 1859 - Barcelona, 1887). De la música: Mn. Joan Aymerich i Serra (Vilada, 1879-1958). La va compondre quan era organista del Claustre (1926). Amb anterioritat es devien cantar amb alguna altra melodia. D'aquests goigs se n'han fet diverses edicions, com la del Torrell de Reus (1958).

De goigs dedicats a la Mare de Déu del Claustre, Patrona de la Ciutat i de la Diòcesi de Solsona, se'n coneixen bastants, des dels primers (castellans) *«Lamentos y súplicas de la ciutat de Solsona a Nostra Senyora del Claustro en las presents necessitats»* (any 1809), que foren editats el 1817, fins als *«Goigs que se cantan á Nostra Senyora del Claustro de Solsona per la necessitat de l'aygua»* i *«Goigs que se cantan a Nostra Senyora del Claustro de Solsona, pera remey de nostras malalties y necessitats»* (sense data d'edició).

La imatge de la Mare de Déu del Claustre de Solsona és bellíssima, única. De pedra grisenca, amb aquelles trenes de noia que li cauen suaument... No és estrany que el Dr. Antoni Llorens i Solé, l'historiador solsoní, s'hi encantés com s'hi han encantat tots els poetes. Data del segle XII i és obra d'un tal Gilabert, artista de Toulouse. És també molt bonica la llegenda del pou que envolta la seva troballa. Antiga com és, no fou coronada canònicament fins el dia 7 d'octubre del 1956.

Climent FORNER

Aquests goigs formen part del conjunt de quinze que sota el títol

«Goigs de la Mare de Déu del Bisbat de Solsona»,

harmonitzats per Mn. Joan Ballarà, acompanyats a l'orgue per Montserrat Torrent i interpretats per la Polifònica de Puig-reig, van ser gravats en casset i en disc compacte per Àudio-Visuals de Sarrià, S. L., l'any 1993, amb motiu dels 400 anys del Bisbat de Solsona.

L'edició es fa amb motiu de la visita a la nostra entitat de Monsenyor Antoni Deig, bisbe de Solsona, per presentar les gravacions esmentades.

25 de maig del 1994.